

JOSEP ROVIROSA OLIVÉ, secretari general de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient de tramitació ordinària núm. 10/2026 els membres del Consell de la Informació de Catalunya van adoptar per unanimitat en reunió ordinària de data 20 de juliol de 2026 el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

Expedient núm. 10/2026

ASSUMPTE: Queixa presentada pel fotoperiodista Jordi Borràs contra Catalunya Ràdio, en relació amb diversos continguts emesos al programa El matí de Catalunya Ràdio els dies 13 i 14 d'abril de 2026 sobre la controvèrsia generada pel veto a l'accés de fotoperiodistes i equips audiovisuals als concerts de la gira Lux Tour de Rosalía al Palau Sant Jordi de Barcelona. El reclamant considera que el tractament informatiu i els comentaris realitzats durant els espais emesos van vulnerar diversos criteris del Codi Deontològic del periodisme català per manca de rigor i contrast, per la confusió entre informació i opinió, per la difusió d'afirmacions que considera factualment incorrectes i per la manca de rectificació posterior.

ANTECEDENTS

La queixa presentada per Jordi Borràs té el seu origen en el tractament informatiu que el programa El matí de Catalunya Ràdio va fer els dies 13 i 14 d'abril de 2026 sobre la controvèrsia generada pel veto a l'accés de fotoperiodistes i vídeoreporters als concerts de la gira Lux Tour de Rosalía al Palau Sant Jordi de Barcelona. El reclamant, fotoperiodista professional directament afectat pels fets, manifesta que compareix davant el Consell perquè considera que durant les emissions objecte de la queixa es van formular afirmacions «falses, esbiaixades, no contrastades, i que atempten directament contra la dignitat de la nostra professió i del periodisme en general».

Segons exposa el reclamant, una part substancial del debat radiofònic es va construir sobre una interpretació errònia de les reivindicacions formulades pels professionals afectats. En aquest sentit afirma que «es dona a entendre que el conflicte es redueix a una qüestió d'«entrades gratuïtes» o d'accés al concert com a públic, quan això no és cert». Igualment sosté que les afirmacions realitzades durant el programa no reflectien adequadament les condicions reals de treball dels fotoperiodistes ni la naturalesa de la protesta promoguda pel sector.

Entre els aspectes que considera tractats incorrectament, el reclamant destaca les afirmacions relatives a la possibilitat que els fotoperiodistes accedissin als concerts com a espectadors i desenvolupessin igualment la seva feina. En paraules del mateix escrit de

queixa: «No és cert que puguem entrar un equip de foto professional i treballar des de la graderia tal com va afirmar Ricard Ustrell repetides vegades sense ni tan sols molestar-se a contrastar tal afirmació o donar veu a un dels centenars de professionals que ens dediquem a aquest ofici». Segons sosté, aquesta opció resultava incompatible tant amb les normes d'accés establertes per la promotora com amb les condicions tècniques habituals de la cobertura fotoperiodística d'espectacles d'aquestes característiques.

Jordi Borràs també qüestiona la manera com es va abordar la incidència del veto sobre el dret a la informació. En el seu escrit afirma que «les fotografies facilitades per l'artista i la promotora no són un exercici fotoperiodístic, sinó que són elements promocionals, publicitaris i/o propagandístics amb un únic punt de vista», i afegeix que «el que està en joc no és un privilegi, sinó la possibilitat de cobrir informativament un esdeveniment cultural d'interès públic en condicions professionals».

Un altre dels motius centrals de la queixa és la manca de pluralitat de fonts i de contrast amb professionals directament afectats pel conflicte. Així, sosté que «en cap moment es va donar veu a cap fotoperiodista o representant que pugui explicar com treballem realment» i considera que aquesta absència va convertir el debat «en una exposició d'interpretacions personals sobre una professió, en lloc d'un tractament informatiu rigorós amb el punt de vista dels professionals afectats».

La queixa també fa referència a la petició de rèplica formulada durant la mateixa emissió del 13 d'abril. El reclamant afirma que va contactar telefònicament amb el programa per demanar una rectificació i exposa que «en cap moment se'm va donar veu durant el programa tal com vaig demanar», malgrat haver advertit de l'existència d'informacions que considerava incorrectes.

Com a suport de les seves afirmacions, Jordi Borràs aporta el manifest subscrit pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, el Sindicat de Periodistes de Catalunya i la UPIFC sobre les restriccions imposades als concerts de Rosalía. El document sosté que «la limitació o exclusió de professionals del fotoperiodisme i de la informació audiovisual (...) condiciona el dret de la ciutadania a rebre una informació plural i independent» i defensa que «substituir-la per imatges de caràcter promocional implica reduir la diversitat de punts de vista i empobrir el relat informatiu».

També incorpora a la seva queixa el document Drets i límits del periodisme gràfic, elaborat conjuntament per diverses organitzacions professionals, entre elles el mateix Consell de la Informació de Catalunya. Aquest text defensa que «algunes entitats privades i públiques neguen als fotoperiodistes l'accés a esdeveniments que són d'interès informatiu» per mantenir «el control de la imatge i el relat que es difondrà als mitjans» i considera que aquestes pràctiques poden afectar el dret de la ciutadania a rebre informació plural i

independent.

Per tot això, Jordi Borràs considera que Catalunya Ràdio hauria pogut vulnerar els criteris 1, 2 i 3 del Codi Deontològic del periodisme català, referits respectivament al rigor i contrast de la informació, a la prevenció de prejudicis derivats d'informacions sense prou fonament i al deure de rectificació.

AL·LEGACIONS

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, en representació de Catalunya Ràdio, ha presentat un text d'al·legacions a la queixa motiu d'aquest expedient. En les seves al·legacions, la Corporació manifesta en primer lloc que la cadena desenvolupa la seva activitat d'acord amb «els principis de rigor, veracitat, pluralisme i independència editorial que inspiren el servei públic de comunicació audiovisual», així com amb els principis recollits en el Codi Deontològic de la professió periodística.

El mitjà sosté que els continguts objecte de la queixa s'emmarquen dins d'un programa que diferencia clarament els espais informatius dels espais d'anàlisi i opinió. En aquest sentit, destaca que les manifestacions qüestionades es produeixen principalment dins de l'espai de tertúlia *L'Àgora*, definit com «un espai plenament identificable per l'audiència com un àmbit destinat al debat i a la valoració dels temes d'actualitat, en el qual intervenen diversos col·laboradors expressant lliurement les seves opinions». Segons les al·legacions, «l'audiència pot identificar de manera clara el canvi entre el bloc informatiu i l'inici de la tertúlia», circumstància que permet distingir adequadament entre informació i opinió.

Catalunya Ràdio afirma igualment que la controvèrsia relacionada amb les restriccions d'accés als concerts de Rosalía va ser exposada prèviament en la seva vessant estrictament informativa i que, posteriorment, va esdevenir objecte de debat en un espai específicament destinat a la confrontació de punts de vista.

Pel que fa a una de les expressions assenyalades pel reclamant, el mitjà argumenta que aquesta va ser introduïda mitjançant la fórmula «em diuen que», la qual, segons les al·legacions, «constitueix una atribució de la informació a tercers i exclou la seva presentació com a afirmació categòrica, veraç o com a fet propi sostingut pel mitjà». La cadena afegeix que aquesta manifestació es produeix «en el marc d'un programa emès en directe i dins d'un espai clarament identificat com a tertúlia, destinat a l'anàlisi i a la confrontació d'opinions sobre qüestions d'actualitat».

La CCMA sosté així que «no pot apreciar-se una confusió entre informació i opinió, atès que el context d'emissió permet identificar de manera clara el caràcter deliberatiu i valoratiu de les intervencions objecte de la queixa».

En relació amb la resta de manifestacions denunciades, el mitjà considera que tenen «un

caràcter essencialment valoratiu» i que s'inscriuen en un debat més ampli sobre «les condicions d'accés dels professionals als esdeveniments, les relacions entre els organitzadors i els mitjans de comunicació, el paper de les organitzacions representatives del sector periodístic i la delimitació del concepte de censura en aquest context». Segons la seva posició, es tracta de qüestions «susceptibles de debat i opinió», de manera que les valoracions expressades pels participants no poden assimilar-se a afirmacions estrictament informatives.

Finalment, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals afirma que comparteix «plenament la rellevància social del fotoperiodisme i el paper fonamental que exerceixen els professionals de la informació gràfica en la garantia del dret a la informació de la ciutadania», però considera que aquest reconeixement és compatible amb «l'existència d'espais de debat on es confronten opinions diferents sobre assumptes d'interès públic». Per aquest motiu conclou que «no s'ha produït una vulneració dels principis del Codi Deontològic invocats pel reclamant» i sol·licita que les seves al·legacions siguin tingudes en consideració en la resolució de l'expedient.

PONÈNCIA

La qüestió objecte d'aquest expedient no consisteix a determinar la legitimitat de la decisió adoptada per l'artista Rosalía o per la promotora Live Nation respecte a l'accés dels professionals de la informació als concerts de la gira *Lux Tour*. L'objecte d'anàlisi és exclusivament el tractament periodístic que Catalunya Ràdio va dispensar a aquesta controvèrsia i la seva adequació als principis recollits al Codi Deontològic del periodisme català.

El primer element que cal examinar és l'aplicació del Criteri 1, segons el qual els mitjans han de «difondre únicament informacions contrastades amb diligència i evitar la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets», mantenint «una clara distinció entre les informacions i les opinions».

Catalunya Ràdio sosté que les expressions qüestionades es van produir principalment dins de l'espai *L'Àgora*, definit com «un espai plenament identificable per l'audiència com un àmbit destinat al debat i a la valoració dels temes d'actualitat», i defensa que aquest context exclou qualsevol confusió entre informació i opinió. També destaca que algunes afirmacions van ser formulades mitjançant expressions com «em diuen que», que atribuirien la informació a tercers i no al mateix mitjà.

Tot i això, la distinció entre informació i opinió, essent necessària, no exonera els periodistes de preservar un mínim rigor en aquelles afirmacions que són susceptibles de verificació objectiva. En aquest sentit, la persona reclamant sosté que es va transmetre als oients que

els fotoperiodistes reclamaven essencialment l'accés gratuït al concert o que podien desenvolupar la seva feina des de la graderia com qualsevol espectador. Segons la documentació aportada, aquestes afirmacions haurien estat contràries a les condicions d'accés establertes per la promotora i no reflectirien les reivindicacions formulades pel col·lectiu professional. Cal posar de manifest que el mes de novembre passat el Congrés de Periodistes va aprovar afegir al Criteri 1 del Codi que "les opinions expressades pels periodistes no poden contenir dades falses ni basar-s'hi", la qual cosa reforça l'obligació de mantenir l'objectivitat també als espais de tertúlia.

Resulta especialment rellevant que, en el moment dels fets, existia un posicionament públic i formal de les principals organitzacions representatives del sector. El manifest subscrit pel Col·legi de Periodistes de Catalunya, el Sindicat de Periodistes de Catalunya i el Sindicat de la Imatge UPIFC afirmava que «la limitació o exclusió de professionals del fotoperiodisme i de la informació audiovisual (...) en favor de continguts generats o controlats per les promotores altera les condicions d'exercici de la professió i condiciona el dret de la ciutadania a rebre una informació plural i independent». També advertia que «substituir-la per imatges de caràcter promocional implica reduir la diversitat de punts de vista i empobrir el relat informatiu».

Aquesta circumstància no obliga el mitjà a compartir-ne el posicionament, però sí que reforça l'exigència de contrastació i pluralitat informativa. Si existeix una controvèrsia pública sobre les condicions d'exercici del fotoperiodisme, i aquesta controvèrsia és protagonitzada per les mateixes organitzacions professionals del sector, sembla exigible incorporar aquesta perspectiva o, com a mínim, contrastar les afirmacions relatives als fets amb alguna de les fonts directament concernides.

Aquesta conclusió apareix reforçada pel document **Drets i límits del periodisme gràfic**, aportat pel reclamant i elaborat per diverses entitats, entre elles el mateix Consell de la Informació de Catalunya. El document sosté que «algunes entitats privades i públiques neguen als fotoperiodistes l'accés a esdeveniments que són d'interès informatiu» amb l'objectiu de «tenir en exclusiva el control de la imatge i el relat que es difondrà als mitjans» i qualifica aquestes pràctiques com a limitacions de la pluralitat informativa. Igualment afirma que «en el cas dels concerts, són espectacles d'interès cultural general» i que «limitar el dret de captar fotografies és impedir el dret a la informació».

Sense que correspongui a aquest Consell pronunciar-se sobre la correcció absoluta d'aquestes afirmacions, la seva existència posa de manifest que la qüestió objecte de debat transcendia la simple discrepància sobre acreditacions i afectava principis professionals i deontològics de rellevància per al sector periodístic.

Pel que fa al **Criteri 2**, aquest estableix que «no s'han d'usar expressions injurioses ni

difondre dades imprecises o sense base suficient que puguin lesionar la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit», i afegeix que «el periodista s'ha de posar en contacte prèviament amb els afectats per donar-los l'oportunitat de resposta».

No consta que Catalunya Ràdio emprés expressions injurioses en sentit estricte. Ara bé, la reiteració d'un relat que presentava el conflicte essencialment com una reclamació per obtenir accés gratuït als espectacles podia projectar una imatge simplificada i potencialment desqualificadora de les reivindicacions dels professionals afectats, especialment en absència de la seva versió dels fets. La manca de participació de representants del col·lectiu en el debat limita la possibilitat dels oients de formar-se una opinió plenament informada sobre una qüestió que afectava directament l'exercici de la professió periodística.

Finalment, cal examinar el **Criteri 3**, segons el qual «l'obligació d'esmenar tant les informacions com les interpretacions resultants que s'hagin demostrat falses o errònies comporta promptitud i el tractament i l'extensió proporcionats», i els mitjans «han d'atendre el dret de rèplica quan se sol·liciti en termes raonables».

El reclamant manifesta que durant el mateix dia 13 d'abril es va posar en contacte amb el programa, va sol·licitar intervenir-hi i va reclamar una rectificació de les afirmacions que considerava incorrectes. També indica que posteriorment va ser contactat per una professional dels serveis informatius i que les seves declaracions van ser emeses fora del marc del debat original.

Encara que aquesta actuació evidencia una certa voluntat del mitjà de recollir la seva posició, no consta que es produís una rectificació expressa de les afirmacions controvertides ni que se li oferís una possibilitat de rèplica equivalent dins del mateix espai en què s'havien formulat les manifestacions objecte de la queixa. Des d'una perspectiva deontològica, aquesta circumstància limita l'efectivitat de la resposta oferta i resulta insuficient per satisfer plenament les exigències derivades del Criteri 3.

En conseqüència, la ponència considera que, si bé Catalunya Ràdio diferencia formalment els espais informatius dels espais d'opinió, el tractament dispensat a aquesta controvèrsia no va assolir els nivells de contrast, pluralitat i oportunitat de rèplica exigibles quan el debat versa sobre l'exercici professional del periodisme i sobre una qüestió que afecta directament el dret de la ciutadania a rebre una informació plural i independent.

Vist tot l'anterior, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

ACORD:

Es considera que el tractament dispensat a la controvèrsia relativa al veto als fotoperiodistes als concerts de Rosalía vulnera el Criteri 1 del Codi Deontològic, atès que determinades

afirmacions relatives a la naturalesa del conflicte i a les condicions d'exercici de la feina dels fotoperiodistes no apareixen suficientment contrastades amb les fonts professionals directament afectades i es van formular sense incorporar adequadament la pluralitat de perspectives existents.

Així mateix, es considera vulnerat el Criteri 2, ja que el relat construït al voltant de les reivindicacions del col·lectiu podia generar una percepció inexacta de la seva actuació professional i afectar injustificadament el reconeixement social de la funció que desenvolupen els fotoperiodistes en la garantia del dret a la informació.

Finalment, es considera que Catalunya Ràdio no va donar una resposta suficient a la petició de contrast i rectificació formulada pel reclamant, motiu pel qual també es constata una vulneració del Criteri 3 del Codi Deontològic, relatiu al deure de rectificació de les informacions incorrectes o insuficientment fonamentades.

Tot i reconèixer la naturalesa opinativa de l'espai de tertúlia invocada pel mitjà, es recorda que la llibertat d'opinió no eximeix del deure de fonamentar adequadament les afirmacions que es fan ni de procurar una representació equilibrada de les posicions existents quan el debat afecta directament un col·lectiu professional i l'exercici d'un dret fonamental com és el dret a la informació.

Per aquests motius, es recomana a Catalunya Ràdio reforçar els mecanismes de contrast, pluralitat i contextualització en els debats sobre qüestions professionals controvertides, especialment quan aquestes afectin directament l'exercici del periodisme i el dret de la ciutadania a rebre una informació plural, rigorosa i independent.

I per que així consti s'estén la present certificació, amb el vistiplau del president, a Barcelona en data 22 de juliol de 2026. Certifico.

Vistiplau

Josep Carles Rius

President

Josep Roviroso

Secretari General